

מ"ת 22564/08/17 - מדינת ישראל נגד ספיאן אבחיץ (עציר) תושבי איו"ש - בהעדר

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 22564-08-17 מדינת ישראל נ' אבחיץ(עציר)
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נופר לוי ועו"ד אלכסנדר קלנטרוב
נגד
המשיב
ספיאן אבחיץ (עציר) תושבי איו"ש - בהעדר
ע"י ב"כ עו"ד מוני בן מוחה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים על רקע ביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

ברקע הדברים יצוין כי במסגרת הליך מ"י 18894-08-17 שנערך אתמול הוגשה הצהרת תובע, כאשר הצדדים הגיעו להסכמה שניסוחה "**הגענו להסכמה לפיה יוארך מעצרו של המשיב עד למחר, 10.8.2017**". כב' השופטת בית-אור כתבה בהחלטה כי מעצרו של המשיב יוארך עד ליום 11.8.2017 בשעה 14:00.

לאור החלטת כב' השופטת בית-אור המשיב לא זומן להיום, הגם שכוונת שני הצדדים הייתה שמעצרו יוארך עד היום.

ב"כ המשיב סבור כי בשעה שהוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים וכתב אישום, תכלית המעצר לפי סעיף 13 כבר אינה קיימת עוד ועל כן יש להורות על שחרורו בשעה שזה לא נוכח בדיון היום. עוד נטען כי נוכח טיב העבירה המיוחסת למשיב אשר אינה נמצאת במדרג הגבוה של חומרה, זה המקרה בו יש לערוך את האיזון ולהורות על שחרורו בתנאים שיבטיחו התייצבותו לדיון.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, נדרשתי לחומר החקירה וכן לפרוטוקול הדיון מיום 9.8.2017, לא מצאתי כי יש להורות על שחרורו של המשיב וזאת מן הטעמים הבאים.

הלכה למעשה ישנה החלטה של בית המשפט כי מעצרו של המשיב יוארך עד מחר, 11.8.2017, החלטה אשר גם אם מקורה בטעות, משיכת קולמוס ואי הבנה, עודנה החלטת מעצר מטעם בית המשפט שמורה על המשך מעצרו של המשיב עד למחר. ברי כי אפילו מדובר בטעות עדיין הדרך לתקנה הינה באמצעות פנייה לבית המשפט אשר נתן החלטה זו.

שני הצדדים לא שתו לבם לטעות זו של בית המשפט אלא רק בסמוך לדיון כיום ונשאלת אפוא השאלה האם בהעדר בקשה לתיקון הצו שניתן ע"י בית המשפט הופך להיות בלתי חוקי אך ורק בשים לב לשינוי הסטטוס של המשיב מחשוד לנאשם. ביחס לכך סבורני כי התשובה לכך היא שלילית.

אכן סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי דן בהליכי מעצר טרם הגשת כתב אישום, אולם זה אינו מתייחס לעילות מעצר הקשורות להליכי חקירה בלבד, אלא כולל בתוכו גם את העילות שכלולות גם לאחר הגשת כתב אישום, בכללן חשש להימלטות מהליכי חקירה ומסוכנות. עילת החשש להימלטות מן הדין קיימת גם כעת ואינה מתבטלת מאליה עם הגשת כתב האישום.

בהקשר לכך ראה בין היתר בש"פ 3374/16, שם בית המשפט העליון קובע כי פרשנות הגיונית ותכליתית של סעיף 17ד רישא מחייבת לבחון האם מתקיימות עילות המעצר גם אם הסתיימה החקירה ואפילו לא ניתנה הצהרת תובע. בענייננו, הדברים אמורים מקל וחומר שכן הסתיימה החקירה והוגש כתב אישום יחד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים. בהקשר לכך, יוער כי בית המשפט קיבל לעיונו את תיק החקירה ומצאתי בתמצית קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בדמות חשש להימלטות מן הדין בשים לב לכך שמדובר בתושב השטחים אשר לחובתו הרשעה קודמת משנת 2015.

סיטואציה דומה לסיטואציה בה אנו עוסקים מתקיימת לעיתים כאשר בית המשפט מקציב ליחידה החוקרת מספר ימי מעצר במסגרת הצהרת תובע והיחידה החוקרת מגישה את כתב האישום עוד טרם הסתיימו ימי המעצר שהוקצו לה. ברי כי גם במצב דברים שכזה המעצר שניתן במסגרת הצהרת התובע אינו "VOID".

במצב הדברים הנוכחי, לא מצאתי להורות על מעצרו של המשיב מחדש, דבר שאינו אפשרי בהעדרו, ועל כן הדיון בבקשת המעצר תהיה כפי החלטת כב' השופטת בית-אור מחר, 11.8.2017.

תשומת לב שב"ס בדבר חובת הבאתו של המשיב לדיון הקבוע למחר.

זכות ערר כחוק.

**ניתנה והודעה היום י"ח אב תשע"ז,
10/08/2017 במעמד הנוכחים.**

